

בשכילה נאמר ודברתם אל
הסלע לעיניהם ונתן מימיו,
בדבור ופיוס, כמו בת המלך.
ומשום שהפיתי בה, לקיתי
עליה, ונגזר עלינו מות. שמי
שמסרב למלכה, חיב מיתה. כל
שפן למי שמפה את פת המלך.
ולכן נגזר עלי שלא אפגס לארץ
ישראל, ואני קבור בארץ נכריה
ונעברה ממני. ונאמר (שמואל ב-בכ)
וירד אליו בשבט. והשבט הזה
הוא אחד מן השבטים שלי,
שאני עתיד לרדת לשם להיות
עם ישראל בגלות. והכל נרמז,
ובמקום אחר פרשוה חכמי
המשנה.

שבית המקדש ושם המשיח
נקראו בשם יהו"ה. וזה ארבע
פני אדם, והם שבט לוי, הם
יצאו מחיות שהם שאר
השבטים, ונכנסו בחלקו של
אדם, שהם ארבע פנים שלו.
ומשה הוא אדם בדמות של
אותו אדם הראשון שלמעלה.
(משלי ל) מה שמו ומה שם בנו.
ומשום זה פהנים ולוים, מזונם
על ידי שהמלך אוכל בשלחן,
ושאר חילות המלך, לכל אחד
נותנים לו לאכל בבית מושבו.
ורועה הנאמן הוא כמו בן
המלך, קרוב למלך יותר מאלו
שאוכלים לשלחנו, שאין מי
שמתקרב למלך מפל בני
המלכות כמו בנו.

קם המנורה הקדושה ואמר, סבא
סבא, בדברים שלך נודע מי
אתה. אתה הוא אדם הראשון.
מה שמו, נאמר עליך. מה שם
בנו, נאמר על רועה הנאמן.
ומשום שהוא חדש פמה חדושים
בתורה, מעתדת לך חדוה, שפן
חכם ישמח אב (משלי י).

רועה הנאמן, בפרשה זו נזכרה
התפנסות שלך לאותו העולם,

אתמר, ודברתם אל הסלע לעיניהם ונתן
מימיו, בדבור ופיוס, ככרתא דמלפא. ובגין
דמחינא בה, לקינא עליה, ואתגזר עלנא
מותא. דמאן דמסרב למטרוניתא, חיב
מיתה. כל שפן מאן דמחא לברתיה דמלפא.
ובגין דא אתגזר עלי, דלא איעול לארעא
דישראל, ואנא קבור בארעא נוכראה,
ואתעברת מיני. ואתמר, (שמואל ב כג) וירד אליו
בשבט. והאי שבט, איהו חד משבטיא דילי,
דאנא עתיד לנחתא תמן למהוי עם ישראל
בגלותא. וכלא אתרמיז, ובאתר אוחרא
אוקמוה מארי מתניתין. (חסר).

דבי מקדשא, ושמא דמשיח, אתקריאו בשם
יהוה. ודא ארבע אנפי אדם, ואינון
דשבטא דלוי, אינון נפקן מחיון דאינון שאר
שבטין, ועאלו בחולקא דאדם, דאינון ארבע
אנפין דיליה. ומשה איהו אדם בדיוקנא
דהווא אדם קדמאה דלעילא. (משלי ל) מה שמו
ומה שם בנו. ובגין דא, פהניא וליואי,
מזוניהון על ידא דמלפא אכיל בפתוריה,
ושאר חיילין דמלפא, כל חד יחבין ליה
למיכל בבית מושב דיליה. ורעיא מהימנא
איהו ככרא דמלפא, קריב למלפא יתיר
מאלין דאכלין לפתוריה, דלית מאן דקריב
למלפא מפל בני מלכותא, ככריה.

קם בוצינא קדישא ואמר, סבא סבא, במלין
דילך אשתמודע מאן אנת. אנת הוא אדם
קדמאה. מה שמו, אתמר עליך. מה שם בנו,
אתמר על רעיא מהימנא. ובגין דאיהו חדש
פמה חדושים באורייתא, חדוה זמינא לגבך,
(משלי י) דבן חכם ישמח אב. (חסר).

רעיא מהימנא, בפרשתא דא, הוה אדפר
בנישו דילך לדהווא עלמא, דכתיב